

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Başbakan Sayın Ahmet Davutoğlu tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını saygılarımla arz ederim.

Aylin NAZLIKA
Ankara Milletvekili

Ülkemizde her gün ortalama beş kadın erkekler tarafından öldürülmektedir. Kadın cinayetleri 2002-2009 yılları arasında yüzde 1400 artmıştır. AKP iktidara geldiği 2002 yılında Adalet Bakanlığı istatistiklerine göre öldürülen kadın sayısı 66 iken bu sayı 2003'te 83'e, 2004'te 164'de, 2005'te 317'ye, 2006'da 663'e, 2007'de 1011'e, 2008'de 806 yükselmiştir. 2009'un ilk altı ayında sayının 963 olduğu bilinmektedir.

Adalet Bakanlığı son beş yıla ilişkin verileri açıklamazken, hükümet sadece bilgi saklamakla kalmamış aynı zamanda kamuoyunu yanlış bilgilendirmiştir. Bianet' in gazete haberlerinden derlediği bilgilere göre 2014'ün 11 aylık döneminde erkekler 253 kadın öldürmüş, 98 kadın ve kız çocuğuna tecavüz etmiş, 523 kadına şiddet uygulamış, 104 kadın ve kız çocuğuna cinsel tacizde bulunmuştur. Ülkemizde 2012 yılında yürürlüğe giren ve kadına şiddetin önlenmesi için bir dizi tedbir içeren 6284 Sayılı Kanun dahi uygulanmamaktadır. 2013 Nisan ayına kadar tedbir kararları il bazında ve aylık veriler halinde web sitesinde yayınlanıyordu. O tarihten sonra ise bu verilerin yayınlanması durdu. Şimdi de sayfada bu bilgi yok. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşenur İslam tarafından bu döneme ilişkin olarak yapılan açıklama ise "Koruma altında öldürülen kadın yoktur" şeklindedir.

Türkiye'nin ilk imzacısı olmakla övündüğü İstanbul Sözleşmesi 2012 yılında yürürlüğe girmiştir. Bu anlaşma kadına şiddetle mücadele sorumluluğunu hükümete verirken aynı zamanda hükümetlere kadına karşı şiddet konusunda veri toplama ve bu verileri düzenli olarak kamuoyuyla paylaşma zorunluluğu getirmektedir.

Sözleşmede, "Şiddet sonrası iyileşmelerini kolaylaştıracak hizmetlere erişimlerini sağlamak üzere gerektiğinde, yasal ve psikolojik danışmanlık, mali yardım, konut, eğitim ve iş bulma desteği gibi tedbirler" deniyor. Buna rağmen geçici maddi yardım, mesleki danışmanlık, iş bulma desteği, geçici barınma yeri desteği, psikolojik destek, kreş desteği gibi desteklerin etkili biçimde sağlanmadığı görülüyor.

Sözleşmede, "Mağdurlara güvenli barınma imkanı sunmak ve yeterli sayıda, kolay erişilebilir ve uygun sığınma evleri kurmak üzere tedbirleri alır" deniyor. Şu anda 2 bin 190 kapasite ile toplam 123 kadın sığınağı bulunuyor. Oysaki Belediyeler Kanunu'na göre büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 50 bini geçen belediyelere kadın ve çocuklar için sığınak açma görevi verilmektedir. Kadın sığınağı için bu kanunun gerekli gördüğü 50 bin nüfus, yenilenen belediyeler kanununda 100 bine çıkartılmıştır.

Sözleşme yer alan başka bir düzenlemede "Taraflar herhangi bir ziyaret veya velayet hakkının mağdurun veya çocukların haklarını ve güvenliğini tehlikeye düşürmemesini sağlamak üzere tedbirleri alır" denilmekte, bu konuda da uygulamada ciddi sıkıntılar olduğu anlaşılmaktadır.

İstanbul Sözleşmesi gereği taraf devletlerin İstanbul Sözleşmesi'nin izlenmesi, uygulanması ve konuyla ilgili uzman grubunun belirlenmesi süreçlerini, kadın örgütleriyle birlikte, şeffaf şekilde yürütmesi gerekmektedir. Ancak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Sözleşme gereği oluşturulacak şiddete karşı uzman eylem grubu GREVIO adayların belirlenme sürecini yürütecek komisyonun seçilmesine ilişkin toplantıya, konunun muhatabı olan İstanbul Sözleşmesi Türkiye İzleme Platformu'na üye bağımsız kadın örgütlerini ve LGBTİ örgütlerini almak istememiştir. Örgütlere 1,5 gün gibi bir süre sınırlaması koyarak; kuruluş başkanının imzası, dernek kaşesi, ıslak imzalı temsil belgesi, temsilcinin nüfus cüzdanı gibi talepler ileten Bakanlık, kısıtlı sürede tüm belgelerini hazırlayıp teslim edenlere ise 'ret' cevabını vermiştir.

Özetle hükümet kadınlara karşı şiddetin önlenmesi için imza koyduğu uluslararası anlaşmalara uymadığı gibi iç hukuktan doğan kanuni yükümlülüklerini de yerine getirmemektedir. Bu nedenle önlem alınmadığı için öldürülen, hayatını kaybeden her kadınının sorumluluğu hükümettedir.

Bu bağlamda;

1- 2009-2014 yılında arasında öldürülen kadın sayısı nedir? Bu olayların illere göre dağılımı nedir?

2- Kadın katillerinin öldürülen kadınlarla akrabalık ilişkisi nedir?

3- Devletin koruması altında iken öldürülen kadınların sorumlusu kimdir?

4- 2002-2014 yılları arasında kadın cinayeti işleyenlerden kaçının davası sonuçlanmıştır? Bunlardan kaç iyi hal indiriminden faydalanmıştır? Aldıkları cezalara ilişkin veriler nelerdir?

5- Uluslararası anlaşmaların hükümete yüklediği sorumluluklar ve hükümetin iç hukuktan kaynaklanan sorumlulukları ortadayken kadın cinayetleri konusunda ilgili bakanlıklar tarafından neden açıklama yapılmamaktadır?

6- 2012-2014 yıllarında Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesinde ve 6284 Sayılı Yasa kapsamında şiddet gören kaç kadın yasal ve psikolojik danışmanlık, mali yardım, konut yardımı, eğitim ve iş bulma desteği, geçici barınma yeri desteği, kreş desteği vb. yardımlardan faydalanmıştır? Bu konudaki ayrıntılı bilgiler nedir?

7- 2012-2014 yılları arasında kaç şiddet mağduru için koruma tedbir kararı alınmıştır? Bu kararların illere göre dağılımı nedir?